

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-33/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Snježane Horvat - Paliska predsjednice vijeća, Gordane Marušić - Babić i Mire Kovačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice MK, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], koju zastupa Filip Tonković, odvjetnik u Zagrebu, Cesarčeva 5 protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, OIB:68011638990, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 26. ožujka 2025.

r i j e š i o j e

- I. Tužba se odbacuje.
- II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi podnesenoj 19. veljače 2025. navodi da je dana 12. prosinca 2024., poštom preporučeno, podnijela žalbu protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Središnjeg ureda, Sektora za informiranje, zainteresirane osobe, KLASA: UP/I-032-01/24-01/16, URBROJ: 513-07-21-17-24-4 od 22. studenoga 2024. Navodi da do podnošenja tužbe o predmetnoj žalbi tuženik nije odlučio, a od dana predaje žabe do slanja tužbe prošlo je više od 68 dana. Poziva se na članak 121. Zakona o općem upravnom postupku, članak 25. Zakona o pravu na pristup informacijama u vezi članka 40. Zakona o upravnim sporovima, navodeći da je tuženik propustio donijeti odluku u zakonom propisanom roku te su ostvarene pretpostavke za podnošenje tužbe. Tužiteljica predlaže Sudu naložiti tuženiku da u roku od 60 dana od primitka presude odluči o njoj žalbi podnesenoj 12. prosinca 2024. te da tuženika obveže naknaditi joj trošak upravnog spora u visini od 1.000,00 eura.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovanost tužbe. Ukazuje na sudsku praksu ovoga Suda da je za ocjenu o tome je li došlo do propuštanja tuženika odlučan trenutak kada je tuženik obaviješten o žalbi (presude poslovnih broj: UsII-161/20, UsII-194/20, UsII-331/20, UsII-330/20, UsII-67/23, UsII-125/24, UsII-123/24) te na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-3400/23 od 6. ožujka 2024. godine. Pojašnjava da je žalba koju je tužiteljica podnijela 12. prosinca 2024. preporučenom pošiljkom, Povjereniku kao nadležnom drugostupanjskom tijelu na rješavanje dostavljena 27. prosinca 2024. te mu od tada teče rok za rješavanje žalbe. Poziva se na članak 25. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“,

25/13., 85/15., 69/22.; dalje: ZPPI) kojim je propisana njegova dužnost da o žalbi odluči u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe i na članak 3. stavak 1. točku 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24.; dalje: ZUS) kojim je propisano da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela da odluči o redovnom pravnom lijeku do čega u konkretnom slučaju nije došlo. Napominje da u trenutku podnošenja tužbe, 20. veljače 2025., nije protekao zakonski rok za rješavanje žalbe od 60 dana. Smatra kako nije povrijedio zakon te nije propustio da u zakonom propisanom roku odluči o žalbi tužiteljice te predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva. Protivi se i dosudi troškova upravnog spora.

3. U podnesku od 20. ožujka 2025. tužiteljica osporava navode iz odgovora na tužbu. Ističe da i ZPPI i ZUP na jednaki način reguliraju obvezu tuženika da o žalbi odluči u roku od 60 dana te da tumačenje tuženika nije u skladu niti sa zakonskim odredbama o pravilima podnošenja žalbe. Ističe da je tuženik odluku o žalbi donio 61 dan od dana predaje uredne žalbe te nikako nije poštivao svoju zakonsku obvezu o roku za odlučivanje o žalbi. Navodi da je tuženik odluku o njezinoj žalbi donio 26. veljače 2025., koju odluku je tužiteljica primila 6. ožujka 2025. te smatra da je meritorno rješavanje ovog spora suvišno, predlaže spor obustaviti, a tuženiku naložiti da tužiteljici naknadi troškove spora.

4. Tuženik u podnesku od 24. ožujka 2025. navodi da se ne radi o situaciji u kojoj bi spor trebalo obustaviti jer u trenutku podnošenja tužbe nije postojala šutnja tuženika. Drži da se ne primjenjuju odredbe članka 100. stavka 1. ni 103. ZUS-a jer je u trenutku podnošenja tužbe tužbeni zahtjev bio neosnovan, pa rješavanjem žalbe (u zakonskom roku), nakon primitka neosnovane tužbe ne znači postupanje tuženika po tužbenom zahtjevu. Predlaže da naslovni sud presudom odbije tužbeni zahtjev, kao i zahtjev za naknadom troška upravnog spora, jer u konkretnom slučaju nema mjesta obustavi upravnog spora (i naknadi troškova upravnog spora zbog obustave).

5. Ne postoje pretpostavke za vođenje spora.

6. Prema odredbi članka 25. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13., 85/15. i 69/22.) protiv rješenja tijela javne vlasti može se izjaviti žalba povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Stavkom 3. istog članka Zakona propisano je da je Povjerenik dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranci, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe.

7. Sud je, uvidom u spis predmeta upravnog postupka i spora utvrdio da je tužiteljica podnijela zahtjev za pristup informacijama Ministarstvu financija, Poreznoj upravi te da je o zahtjevu doneseno rješenje 22. studenog 2024. Nadalje, utvrđeno je da je tužiteljica, putem Ministarstva financija, Porezne uprave, podnijela žalbu na navedeno rješenje dana 12. prosinca 2024. Ministarstvo financija, Porezna uprava žalbu je tuženiku dostavilo dana 27. prosinca 2024.

8. Imajući na umu utvrđeno, prema ocjeni ovoga Suda, a u skladu sa dosljednom sudskom praksom na koju se i tuženik poziva, rok za donošenje rješenja o žalbi tužiteljice tuženiku je počeo teći 27. prosinca 2024. kada je tuženik zaprimio urednu žalbu, pa u trenutku podnošenja tužbe (20. veljače 2025.) nije protekao zakonski rok iz članka 25. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama od 60 dana za donošenje rješenja o žalbi tužiteljice, odnosno isti nije ni počeo teći.

9. Prema članku 4. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 36/24 dalje ZUS), pri pokretanju spora zbog propuštanja donošenja pojedinačne

odluke ili propuštanja postupanja u propisanom roku tužba se sudu podnosi najranije osam dana nakon isteka propisanog roka.

10. Članak 43. ZUS-a određuje da će Sud, nakon primitka tužbe ispitati nadležnost za postupanje po tužbi, urednost tužbe te postojanje pretpostavki za vođenje spora.

11. Članak 46. stavak 1. točka 1. ZUS-a propisuje da će Sud rješenjem odbaciti tužbu, jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako utvrdi da je tužba prijevremena.

12. Slijedom navedenog, kako je tužba u ovoj upravnoj stvari podnesena prije nego što je počeo teći rok za rješavanje po izjavljenoj žalbi tužiteljice, Sud nije obustavio upravni spor, kako je to tužiteljica predložila već je, na temelju odredbe članka 46. stavka 1. točke 1. ZUS- a, odlučeno kao u točki I. izreke rješenja. Stav da prijevremenu tužbu zbog šutnje uprave valja odbaciti ovaj je Sud već izrazio u rješenju poslovni broj UsII-164/2024 od 8. listopada 2024.

13. S obzirom na to da je tužba odbačena te tužiteljica nije uspjela u predmetnom upravnom sporu, primjenom odredbe članka 147. stavka 1. ZUS-a, trebalo je odbiti i zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora.

U Zagrebu 26. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća:
Snježana Horvat – Paliska, v.r.